

A házasság hetedik éve

*már szemüvegesen
testén a múlandóság jeleivel
az asszonyi lét harmadik birodalmában
rettegésben*

*úgy látom immár mint magam
s csak őt látom
úgy látom immár legbelülről
mint a vér
a lüktető artériát*

HERBSZT ZOLTÁN

Prizma-világ

Mottó: „s csomókban hull a hajaszála
s nem veszi észre maga se?”

*Arcomon bánatok varratai.
Tűnődöm, hogyan lettem ily bolond.
Úgy élek mint szemét a viharban
s epémre kőként rakódik a gond.*

*Papírra freccsent agyvelőm a vers,
talán egy későn jövő nemzedék
— mint italszagomra most a barát —
szimatolva felüti rá fejét.*

*E koron, mint csúszdán gyermek ültem
s még szépnek látszott az ember baja.
A gyermek földet ért, a férfi már
töpreng, mitől kezd hullni a haja?*

Rongybabák

*ti is elhiszitek egyszer,
hogy szépek vagytok s ágyba
feküsztek egy férfi szavára
esett szikrazápor, eső esik
ma már, cseppenként ül meg
hideg orromon*

*tűzre kerültök rongybabák
tíz perc meleg legyen a
lángból melyben elégték
addigra szárad fel rajtam
az eső melyre kilöktek
szívemnek egykor kedves
lányok*

PINTÉR LAJOS

Szeretnék élni kétezerig

az ideáknak
és
a hatvankét éves Szilágyi Domokosnak
a hatvanéves Kormos Istvánnak

*Halott költőkkel beszélgetek,
mint skizofrén nők a temetőkkel.
Élő versekkel beszélgetek,
mint apáink a menyasszony fákkal.
Szeretnék élni kétezerig — írta,
ki a bölcsőben rengő gyereknek
s bölcs öregeknek egyaránt társa,
írta, mikor harmincéves se volt még,
költőnk Szilágyi Domokos,
vágott magának az időből,
mint kés a kenyérből,
kivágott hatvankét évnyi karéjt.
Legélesebb kés a gondolat.
S kicsorbult, mert ez nem a mi
időnk, kovásza kő,
kicsorbult tőle a kés.*